

KVOR SPØRET ENDER

Et Fastaval scenarie af
Anne Ratzer & Lars Kroll

DEN LOVLØSE

“Trigger”

Her står I så, I fire, overfor hinanden, med skarpladte revolvere og lige så skarpladte blikke. Det måtte jo ende her, nu, sådan, med jer fire. Der er ting man kan vende ryggen til og forlade, og Fanden selv ved at du har gjort det, flere gange end du ønsker at tænke på, men der er også ting man ikke kan vende ryggen til, ikke hvis man vil stå ved sit navn og kalde sig en mand. Ting som de, der er imellem dig og de andre. Ting der handler om død.

Du ser dig omkring for at få en fornemmelse af de andre. Veteranen er ældre end dig, men farligere end en klapperslange. Han har gjort det her i mange år, har udkæmpet kampe, du slet ikke har lyst til at tænke på, og har endnu ikke fundet sin overmand. Du respekterer ham, selvom hans syn på verden er gammeldags, og ender med at blive hans undergang. Dusørjægeren har overlevet længe på at blive undervurderet af mænd. Du undervurderer hende ikke. At hun ikke har fanget dig endnu er vist mere held end forstand fra din side. Måske er dit held sluppet op i dag. Gambleren smiler. Selvfølgelig. Han trives med fare og spænding. Han tror sikkert, I har meget til fælles, fordi han ligesom dig ikke bekymrer sig meget om regler, men på bunden er I drevet af helt forskellige ting.

Du mærker en snigende bekymring, som du prøver at holde under kontrol. De andre er gode, virkelig gode. En af dem kunne du nok klare, men de er tre, og der er flere af dem, der sikkert har grunde nok til at skyde på dig først. Hvis ikke for andet, så for de mange dusører på dit hoved, der efterhånden har hobet sig op. Men de har også grund til at hade hinanden, grund nok til at vælge et andet mål end dig. Håber du.

SPØRGSMÅL TIL INSPIRATION

Du har altid hadet regler. Alle slags regler. Love, uskrevne regler, forventninger - de gør dig rastløs og giver dig åndenød. Regler er som reb. Reb, der ender med at stramme om halsen, på mere end én måde. Som du ser verden er der ikke mange regler, der kan bruges til noget, så du foretrækker at følge dine egne. Og det har bragt dig på kant med loven så mange gange, at du ikke længere har tal på det.

Du har prøvet at leve et andet liv, et hvor du ikke hele tiden skal løbe fra noget og kigge dig over skulderen. Men hver gang er det gået galt. Enten har du mærket reglerne snige sig op omkring dig, sno sig om dine hænder og fødder og holde dig fast, eller din fortid har indhentet dig og vist dig, at du ikke passer ind blandt almindelige, lovlydige borgere. Så pakker du din sadeltaske og rider videre. Nogle gange uden det store drama, andre gange i flugt, med kugler flyvende om ørerne. Denne dag, sammen med de tre andre, føler du for en gangs skyld at du passer ind. På trods af det fjendskab, der er imellem jer, på trods af, hvad der uundgåeligt vil ske. Den eneste regel der gælder her, er at den bedste af jer vinder. Det kan du leve med. Også hvis den bedste ikke er dig.

- **Hvilken slags lovløs er du? Er du en skruppelløs bandit, uden grænser for hvad du vil gøre for din egen vindings skyld, eller er du en Robin Hood, der gør hvad du gør for at hjælpe dem, du mener fortjener det?**
- **Arbejder du sammen med andre, hvis du kan få lov at bestemme, eller foretrækker du at arbejde alene?**
- **Hvad har du gjort, som har udløst den største dusør på dig?**
- **Hvem vil savne dig, når du dør?**